

Vergaderjaar 1993–1994 Nr. 48b

22 014

Algemene regels ter bescherming tegen discriminatie op grond van godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht, nationaliteit, hetero- of homoseksuele gerichtheid of burgerlijke staat (Algemene wet gelijke behandeling)

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIES VOOR BINNENLANDSE ZAKEN EN DE HOGE COLLEGES VAN STAAT EN VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 13 december 1993

De nadere memorie van antwoord gaf de leden van de **CDA**-fractie nog aanleiding tot het maken van onderstaande opmerkingen en het stellen van enkele vragen.

De reikwijdte van het wetsvoorstel

Op de blz. 5 en 6 van de nadere memorie van antwoord spreekt de regering over de horizontale werking van grondrechten. Het luidt daar als volgt: «Zo verplichten de Internationale Verdragen inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie en van alle vormen van discriminatie van vrouwen de overheid juist om maatregelen te treffen om discriminatie tussen burgers onderling uit te bannen en te voorzien in adequate rechtsbescherming tegen discriminatie. EG-regelgeving voorziet eveneens in de doorwerking van het beginsel van gelijke behandeling tussen burgers onderling.» Voorzover het de bedoeling van de regering is met deze passage aan te geven, dat internationale regels de nationale wetgever verplichten over te gaan tot vaststelling van een wet met de inhoud als de voorliggende, dan wensten de aan het woord zijnde leden een nadere onderbouwing. Men is géén internationale regelgeving bekend die tot een wetsvoorstel met deze inhoud noopt. Gaarne werden ze terzake nader in concreto ingelicht.

De verhouding tot andere grondrechten

Met betrekking tot de passages onder 3.1 en 3.2 wensten de leden het volgende op te merken. Het kwam hen voor dat de regering artikel 38 Wet op het basisonderwijs minder juist weergeeft.

Gesteld wordt door de regering dat, indien binnen redelijke afstand van de woning van de leerling geen gelegenheid bestaat tot het volgen van openbaar onderwijs, het bevoegd gezag van een gesubsidieerde bijzondere school niet kan weigeren leerlingen tot zijn school toe te laten op grond van godsdienstige gezindheid of levensbeschouwing. De indruk werd gewekt dat artikel 38 een rechtstreeks werkende bepaling is. Het betreft hier echter slechts een bekostigingsvoorwaarde. Het bevoegd

¹ Samenstelling:

Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat:

Van Dijk (CDA), Huberts-Fokkelman (CDA), Postma (CDA), Mastik-Sonneveldt (PvdA), Van den Berg (PvdA) (voorzitter), Staal (D66), Vis (D66), Korthals Altes (VVD), Talsma (VVD), Pitstra (GroenLinks), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

Justitie:

Fleers (CDA), Glasz (CDA), Wagemakers (CDA) (voorzitter), Mastik-Sonneveldt (PvdA), Van Veldhuizen (PvdA), Glastra van Loon (D66), Vriskoop (D66), Heijne Makkreel (VVD), Talsma (VVD), Bolding (GroenLinks), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

gezag is vrij te beslissen over de al of niet toelating. Wordt de toelating geweigerd, dan blijft de weigering in stand. Alleen de bekostiging kan worden ingetrokken. Ook in het geschetste geval behoudt de niet-gesubsidieerde bijzondere school het recht de toegang te weigeren.

Het kwam de leden hier aan het woord vreemd voor dat datgene wat wel geoorloofd is voor een bijzondere school, niet geoorloofd zou zijn voor bijzondere ziekenhuizen, zeker indien deze in de betreffende regio niet een monopoliepositie vervulde. De gewenste medische verzorging kan dan immers in een «openbaar» ziekenhuis worden verkregen. De cliënt heeft in deze situatie niet een gerechtvaardigd belang bij toelating tot het «bijzonder» ziekenhuis.

Over de vraag wat onder «het enkele feit» dient te worden verstaan, is onder andere tijdens de behandeling in de Tweede Kamer uitvoerig gediscussieerd. Daarbij zijn vele casusposities met de daarbij behorende nuances aan de orde geweest. In een poging om ten aanzien van een der meest naar voren gebrachte casusposities een hoofdlijn te ontwaren, die straks in de praktijk tot houvast kan dienen, formuleerden deze leden de verkorte weergave, die de regering thans onderschrijft. Wel gaat de regering er daarbij van uit dat deze leden «de nuances in ons betoog niet over het hoofd zien», zonder die nuances verder te specificeren. De betogen van regeringszijde hebben in de diverse stadia diverse nuanceringen gekend, waarvan deze leden ook hebben kennis genomen. Zij zeiden ervan uit te gaan dat de geaccordeerde verkorte weergave niet door enige nuancering wezenlijk anders zou moeten worden begrepen.

Vertrouwende dat deze vragen tijdig zullen worden beantwoord, achten de commissies de openbare beraadslaging over het onderhavige wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat,
Van den Berg

De voorzitter van de commissie voor Justitie,
Wagemakers

De griffier voor het verslag,
Hordijk